

oplyst, er vor Vandbygningsstab saa lille, at den meget vanskelig kan overkomme det Arbejde, der ordinært paahviler den, og dette Arbejde var et ekstraordinært Arbejde, fremkaldt ved Stormfloden, altsaa et Arbejde, hvortil man maatte tage ekstraordinær Hjælp for at faae først Tilsyn dermed. Naar det nu blev fremstillet af den høitærede Ordfører, som om den Mand, der førte Tilsynet, ogsaa udførte Arbejdet, saa har den ærede Ordfører ingenlunde Ret deri. Manden fører paa Kommunens Vegne Tilsyn med Entreprenørene og fører for Statens Bedkommende Tilsyn med, at Arbejdet udføres forsvarelig, overensstemmende med Planen, som han, vel at mærke, selv har lagt, og som er bleven kritiseret af Vandbygningsdirektøren og derefter sat i Værk. Der er saaledes intet Mærkværdigt i, at den samme Mand paa tvende Institutioners Vegne fører Tilsyn med Byggestreene eller dem, der egentlig udføre Arbejdet. Deri ser jeg i det Mindste ikke, at der er noget Urimeligt eller mindre Fornuftigt. At det er en Økonomi for vedkommende lille By, der allerede er tungt trykket ved at skulle skaffe Penge tilveie til den Havn, den ønsker, forekommer mig i ethvert Tilfælde at være givet, og der synes her ikke at være nogen særlig Grund til at gjøre en forøget Udgift af Hensyn til Forholdets egen Natur. Jeg kan saaledes paa ingen Maade erkjende, at der er ført et mangelfuldt Tilsyn; er der ført et mangelfuldt Tilsyn, saa har det i hvert Tilfælde ligget i Forhold, der laa udenfor Statens Vandbygningsvæsens Omraade; thi de Vandbyggere, der ere ansatte i Statens Tjeneste, kunne ikke overkomme at føre Tilsyn med disse ekstraordinære Arbejder, og der er derfor leiet og betalt en Mand, som vil paa Grund af det Forhold, hvori han tidligere har staaet til Staten, have havt Marsag til at have Tillid til. Jeg tror, at, naar der er sket et Uheld, saa er det et af de Uheld, som ved den Slags Arbejder, hvor der arbejdes under Vandet, meget let sker, og som man her kritiserer saa strengt, fordi man kun er lidet bekendt med de langt større Kalamiteter, der ske paa andre Steder, hvor man offerer mange flere Penge paa Vandbygningsarbejder. Naar jeg har anmodet det ærede Udvalg og det ærede Thing om at støtte Byen Svaneke, saa er det, fordi jeg finder, at naar en mindre Kommune selv anstrenger sig for at naae et Gode, er der særlig Anledning til at støtte en saadan Kommune, og der er ikke fremkommet Noget fra min Side, som der maa gives Udseende af en Erkjendelse af, at denne Hjælp var Noget, der paahvilede Staten paa Grund af Feil, begaaede fra Administrationens Side.

Ansvar: Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa Entelighederne af det Forslag, som foreligger, idet det jo vil være aldeles overlødig at sige noget mere derom, end hvad der allerede er

sagt. Det, som har bevæget mig til at tage Ordet, er, at jeg vil tillade mig at gjøre en Henstilling til det ærede Thing og til fremtidige Finantsudvalg, en Henstilling, som jeg tror vil kunne føre til, at det Forhold, som vist Alle maa være enige om at beklage, nemlig, at vi nu have Finantsloven til 3die Behandling kun saa Dage før Finantsaarets Udgang, muligvis kunde noget forbedres. Jeg har allerede ved 2den Behandling tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa, at en Del af Anledningen til den saa meget forlængede Behandling af Finantslovsforslaget laa i, at man rettede meget talrige Spørgsmaal til Administrationen, at man efter min Formening greb for dybt ind paa Administrationens Omraade. Dette skal jeg ikke komme ind paa mere, men den Henstilling, jeg vil gjøre, er, om man ikke for Fremtiden vil finde sig foranlediget til atter at fravige den i det sidste Par Aar fulgte Fremgangsmaade at vælge en og samme Ordfører for den hele Finantslov og at behandle den paa en saadan Maade, at man afgiver Betænkningen samlet under Æt. Jeg tror, at det fra alle Sider vil erkjendes, at der uden Fare og uden Støde kan foretages en saadan Deling af Finantsloven, at den kan behandles af to eller flere Ordførere, og jeg tror ogsaa, at der uden Fare og uden Støde kan vendes tilbage til det Tidligere, at man afgiver Betænkningen afsnitvis og behandler Loven afsnitvis. De Betragtninger, som Loven i sin Helhed maatte gjøre nødvendige, vil man jo altid kunne faae Leilighed til at anstille. Med Hensyn til de talrige Henvendelser til Administrationen, de Oplysninger, der begjæres af den, skulde jeg tillade mig at henlede fremtidige Finantsudvalgs Opmærksomhed paa, om de ikke maatte finde det ønskeligt at samle alle disse Sager under Æt, enten ved Slutningen af enhver af Paragraferne eller ved Slutningen af den hele Betænkning. Det vil jo for Enhver, der kaster Blikket tilbage paa den Finantslovsbehandling, vi nu have havt, let vise sig, hvor forvirret Behandlingen til mange Tider har været, idet nogle Talere henvende deres Opmærksomhed paa de Ændringsforslag, som foreligger, medens andre Talere bringe ind mellem Debatten om disse Ændringsforslag Debatten om de skete Henstillinger. Naar man vil holde disse to Ting ude fra hinanden, tror jeg, at man vil faae en hurtigere og tillige en klarere Forhandling. — Naar jeg nu ser tilbage paa den Behandling, vi have havt her, og da særlig paa den Behandling, vi have havt i Aften, saa kan jeg ikke negte, at det er med en vis Skuffelse, at jeg ser tilbage paa den. Jeg havde haabet, at man ved Behandlingen her havde kunnet komme lettere ud over de Hovedstridspunkter, som have foreligget, og jeg havde i Aften særlig haabet, at man idetmindste om det ene af de store Stridspunkter — ja store ere de i Grunden i og for sig ikke — men af de Stridspunkter, som vare tilstede, skulde være